

S t a r o k a t o l í c k a c i r k e v
n a S l o v e n s k u

Z Á K L A D Y V I E R Y

"Id teneamus, quod ubique, quod semper, quod ab omnibus
creditum est; hoc est etenim vere proprieque catholicum."

"Držíme sa toho, čo všade a vždy všetci verili.
To je vskutku a naozaj katolícke."

Svätý Vincent Lerinský

Bratislava 1995

1. B o h

Boh je čisté bytie, ktoré sa rozdáva. "Ja som, ktorý som". Boh je láska, pravda, dobro, jediný a večný.

Boh stvoril svet svojím slovom z ničoho. Boh a svet sú vo vzťahu lásky.

2. P o z n a n i e B o h a

V tomto živote nemôžeme poznať Boha priamo, ale iba z jeho diela. Rozumovou úvahou z neho môžeme vypozerovať realitu a pravdivosť božej existencie. Popri rozumovom poznaní Boha existuje i priame nazeranie na posvätné tajomstvo. Toto videnie je nám umožnené vo viere, nádeji a láske skrze Duchu Svätého.

Poznanie Boha sa nám dostáva od neho samého v jeho zjavení.

3. P r a m e n e z j a v e n i a

Prameňom zjavenia je Sväté Písmo a apoštolská pratrícia, ktoré sa uzavrela prijatím novozákonného kánonu.

4. S v ä t é P í s m o

Písmo Sväté je Duchom Svätým inšpirovaná, ľuďmi spísaná a Cirkvou uchovávaná správa o Zjavení. V tejto správe nám svedčí sám Boh o sebe práve skrze inšpiráciu Duchu Svätého.

5. T r a d í c i a

Učiteľská tradícia Cirkvi vysvetľuje Sväté Písmo a apoštolskú pratríciu tak, že ju obsahovo nemení, ale ju iba aktualizuje podľa potreby doby.

6. U č i t e ľ s k á a u t o r i t a C i r k v i

Najvyššiu učiteľskú autoritu Cirkve prisudzuje a vykonáva cez ekumenické koncily; tých bolo doteraz sedem: 1.nicejský v r.325; 1.carihradský v r.381; efezský v r.431; chalcedonský v r.451; 2.carihradský v r.553; 3.carihradský v r.680-81; 2.nicejský v r.787. Na týchto konciloch bolo zaväzane ustanovené, a to na základe Písma Svätého a apoštolskej pratrície, čo je to pravá kresťanská viera. Iné neskoršie cirkevné zhromaždenia

miestnych cirkví /nazyvané koncily, synody, snemy a pod./ majú partikulárny charakter. I na nich však mohli byť vyslovené veľmi závažné závery vo veciach viery a mravov, avšak nemajú všeobecnú záväznosť vyhlásenia ekumenických koncilov.

Spoločenstvo biskupov je povolané strážiť zachovávanie základov kresťanského učenia. Každý jednotlivý biskup je zodpovedný za verné uchovávanie viery a mravov v zverenej miestnej cirkvi.

7. V y z n a n i a v i e r y

Vyznania viery sú ekumenické Symboly /apoštolské, nicejsko-caríhradské a athanazské vyznanie/ a všeobecne uznávané dogmy i vieroučné výpovede koncilov nerozdelenej cirkvi prvého tisícročia.

Iné vieroučné výpovede z neskoršej doby môžu byť teologickými pravdami, nakoľko sa s nimi úplne zhoduje učiteľská tradícia všetkých biskupov miestnych cirkví, alebo môžu byť teologickými mienkami rôzneho stupňa. Najdôležitejšie články viery sa týkajú trojjedinosti Boha a bohočlovečenstva Ježiša Krista.

Cirkev si váži názorov svätých Otcov východu i západu, ako i ďalších učiteľov Cirkvi a vracia sa k nim ako k studni živej vody.

8. S v ä t á T r o j i c a

Je jeden Boh v troch osobách. Tri božské osoby vo zväzku lásky sú: Otec, Syn a Duch Svätý; sú jednej podstaty. Prvej božskej osobe sa prisudzuje stvorenie, Synovi /Logosu/ vykúpenie a Duchu Svätému posvätenie.

9. J e ž i š K r i s t u s a D u c h S v ä t ý

Dejinný Ježiš Kristus, vtelenie lásky, je pravý Boh a pravý človek; v jeho osobe je spojená ľudská a božská prirodzenosť, nezmiešaná, nezmenená. Duch Svätý je všetko naplňujúca a obnovujúca vyliata láska.

10. Č l o v e k a a n j e l i

Človek je tvor rozumný, obdarený slobodnou vôľou. Podľa Písma človek je najdokonalejší tvor boží. Človek je dielo božie,

stvorený Bohom podľa duše a tela. Povinnosti človeka sú: cítiť a plniť božiu vôľu a slúžiť Bohu. Tak dosiahne večnú blaženosť.

Písmo Sväté hovorí na mnohých miestach o anjeloch, predovšetkým ako o posloch božích, ale i ako o mocnostiach a silách. Úlohu zvodcov, ohováračov a škodcov pripisuje Písmo Sväté zlým duchom /Satan/, ktorí sú spreneverení anjeli.

11. C i r k e v

Cirkev je pod vládou Krista dejinami putujúci ľud boží, viditeľné a neviditeľné spoločenstvo pokrstených veriacich, ospravedlnených a svätých Kristovou milosťou a v Duchu Svätom verne zotrúvajúcejich na apoštolských základoch, zriadení a bohoslužbe. Cirkev - mystické telo Ježiša Krista - mystérium spasenia - je jedna, svätá, katolícka a apoštolská. Vo svete sa ľud boží zvolávaním Ducha Svätého zhromažďuje v miestnych cirkvách.

12. K ň a z s k ý l ŕ u d

Krstom a birmovaním sú povolání všetci kresťania k všeobecnému kňazstvu, otvárajú sa charizmatickým darom Ducha Svätého a účasti na zvestovaní evanjelia /apoštolátu/.

13. S v i a t o s t n á k ň a z s k á s l u ž b a

Aby mohla cirkev plniť svoje zvestovateľské, spásne poslanie, zanechal jej Kristus prostredníctvom apoštolov sviatostnú kňazskú službu. Duch Svätý neodvolateľne povoláva niektorých kresťanov, aby sa na nich vkladáním rúk a slovom biskupov prenieslo zmocnenie a príkaz ku sviatostnej kňazskej službe, predovšetkým pre šírenie božieho slova a k riadnemu sláveniu eucharistie, ako i k udeľovaniu ďalších sviatosti.

Sviatostná kňazská služba sa vykonáva na troch stupňoch: diakonstve, presbyteráte a episkopáte. Milosť tejto služby je božského práva. Nositelia každého stupňa služby musia stáť v apoštolskej jednote a katolicite cirkví, sprostredkovanej biskupskou postupnosťou /apoštolskou sukcesiou/.

Rímsky biskup na stolicí sv. Petra je prvý medzi ostatnými biskupmi /primus inter parés/ pred ostatnými biskupmi /patriarchami; metropolitmi a pod./ má primát cti a služby, ktorý bol na neho prenesený nerozdelenou cirkvou.

14. B o h o s l u ž b a - l i t u r g i a

Stredom bohoslužby - verejnej liturgie - je ohlasovanie božieho slova a večere Pána /slavenie eucharistie - svätej omše/; Jedno i druhé je rovnako potrebné.

15. M i l o s ť , v y k u p i t e ľ s k é ě d i e l o K r i s t o v o a j e h o p r i v l a s t - n e n i e

Milost' božia v zámere Svätej Trojice je výsledkom vykupiteľskej Kristovej smrti. Milostou sa človek stáva účastným božského života v Kristovi a iba tak môže dosiahnuť spásy. Prví ľudia v raji sa zúčastnili božieho života, ale pádom do hriechu túto účasť stratili. Iba pre Kristove zásluhy skrze milosť Ducha Svätého získavame späť darom účasť na božom tajomstve, a to ospravedlnením, ak žijeme z viery v Ježiša. Ako je telo mŕtve bez ducha, tak je mŕtva i viera bez skutkov.

Kristus vykúpil celé ľudské pokolenie i celý vesmír, ale tým nebol vykúpený a spásený jednotlivý človek. Človek sa musí rozhodnúť vo viere, či sa chce alebo nechce podieľať na vykúpení. Privlastnenie zásluh a milostí Kristových sa nazýva zo strany božej ospravedlnením a zo strany človeka posvätením. Tým sa stáva človek svätým a spravodlivým. Dielo ospravedlnenia a posvätenia koná Duch Svätý. k dosiahnutiu večnej spásy sú ľudia predurčení. Sväté Písmo hovorí o predurčení vyvolených k spásu. Boh chce spásiť všetkých ľudí. Žiadny človek nie je predom zavrhnutý. Predurčenie ku spásu je podmienené, spojené so slobodnou vôľou. Boh však vo svojom najvnútornejšom bytí vo svojej vševedúcnosti predvída a rešpektuje slobodné rozhodovanie. Na poslednom súde budú ľudia rozdelení práve na základe ospravedlnenia z viery a lásky skrze skutky; v tom je eschatologická nádej.

16. S p o l o č e n s t v o s v ä t ý c h

Svätí sú všetci ospravedlnení a posvätení skrze milosť Kristovu. Sú to predovšetkým tí, ktorí putujú na zemi a tí, ktorí sa očisťujú zásluhami a Kristovou milostou v období medzi smrťou a posledným súdom; v tomto spoločenstve vyniká oslávená cirkev - svätí, ktorí odišli zo sveta v Kristovej milosti, a ktorí sú Bohom poctení.

Pamiatku týchto svätých slávime a voláme k nim ako ku orodovníkom za pozemskú cirkev.

17. M á r i a

Vyznávame učenie vyjadrené v ekumenických Symboloch a vyslovené na ekumenickom koncile v Eféze /v roku 431 po Kr./ a uchovávané cirkvou po veky spolu s tajomstvom Vtelenia. Mária je panská Matka božia /Theotokos/.

Ako taká je Panna Mária láskyhodná a uctievaná pred všetkými anjelmi a svätými.

18. S v i a t o s t i

Sviatosti sú viditeľné, Ježišom Kristom ustanovené a z Ducha Svätého pôsobivé znamenia, s ktorými je spojená neviditeľná milosť božia. Sviatostná milosť je pôsobivá živou vierou, nádejou a láskou. Sviatostami sa kresťan podiela na vnútornom agapiálnom tajomstve Svätej Trojice.

19. P o č e t s v i a t o s t í

Sviatosti sú: krst, birmovanie, Sviatosť Oltárna /eucharistia/, pokánie, pomazanie nemocných, posvätenie kňazstva, manželstvo. Najdôležitejšie pre spasenie sú krst, eucharistia a pokánie. Sviatosti sú mystériom lásky Najsvätejšej Trojice a kresťanského života.

20. K r s t

Krst je sviatosť, ktorá krstenca /katechumena/ skrze vodu a slová prenesené v mene Otca i Syna i Ducha Svätého, prenáša spásnou smrťou Kristovou do života a obce svätých, odpúšťa hriech z Adamovho pádu i hriechy spáchané od narodenia, skrze Ducha Svätého pokrstených znovuzrodzuje, posväcuje a odovzdáva im charakter všeobecného kňazstva.

21. B i r m o v a n i e

Birmovanie je sviatosť, v ktorej kresťan skrze vkladanie ruky biskupa /alebo oprávneného kňaza/ pomazaním svätou krizmou a skrze slová o prijatí Ducha Svätého, prehľbuje svoju účasť na milosti

trojjediného Boha v živote a tak je zaviazaný k naplňovaniu všeobecného kňazstva, ako i lepšie uspôsobený k prijímaniu charizmatických darov.

22. S v i a t o s ť O l t á r n a - E u c h a r i s - t i a - V e č e r a P á n a

Eucharistia je obetnou večerou lásky, skrze ktorú sa jedinečná obetná smrť Kristova predstavuje a sprítomňuje; skrze jej prijatie berú veriaci podiel na Tele a Krvi Kristovej a už teraz berú účasť na eschatologickej večnej hostine Baránkovej.

V eucharistických daroch spolupôsobením Ducha Svätého je opravdivo, trvalo prítomný celý Kristus so svojím pravým Telom a Krvou /reálna a trvalá prítomnosť/ pod spôsobami chleba a vína.

Kto vo viere prijíma sviatosť eucharistie, očisťuje sa od každodenných hriechov, rozmnožuje a posilňuje milosť božiu, dotýka sa bezprostredne tajomstva Svätej Trojice a tak vstupuje do spoločenstva života svätých v Kristovi a s Kristom.

23. P o k á n i e

Pokánie je sviatosť, skrze ňu sa kňazskou službou cirkvi a jej mocí kľúčov v mene Boha Otca, Syna i Ducha Svätého odpúšťajú hriechy kajúcim a veriacim spáchané od krstu, odpúšťajú sa tresty a navracia sa milosť. Sviatosť môže byť udeľovaná v spoločnom pokáaní a verejnom vyznání v spoločenstve cirkvi alebo osobným vyznáním hriechov, to všetko pred kňazom alebo biskupom, v úprimnej ľutosti.

24. P o m a z a n i e n e m o c n ý c h

V sviatosti pomazania nemocných prichádza Kristus k nemocnému, starobou alebo iným utrpením postihnutému kresťanovi / v zmysle nemoci/ na pomoc, tým, že pomazaním svätým olejom nemocných a slovom kňazskej modlitby cirkvi v Duchu Svätom mu otvára milosť spasenia a život večnej lásky.

25. M a n ž e l s t v o

Manželstvo je sviatosť, ktorou sa pokrstení, muž a žena pred cirkvou vo vzájomnej slobodnej láske spájajú k trvalému spoločenstvu a skrze Ducha Svätého si vzájomne udeľujú milosť k ver-

nému a láskyplnému nažívaniu v rodine. Manželia sa tak pripodobňujú tajomstvu lásky vnútorného života Svätej Trojice.

26. P o s l e d n é v e c i - e s c h a t o l ó g i a
l á s k y

Zomrelí odchádzajú do dočasného stavu očakávania posledného súdu, v ktorom sa očistujú Kristovou milosťou. Veriaci a zomrelí v kajúcnosti a poslušnosti predom poznávajú budúci a trvalý stav blaženosti a pokoja v Bohu, ostatní poznávajú strach a des z nedosiadnuteľnosti božskej lásky. Kristus, ktorý na konči času znova príde vo svojej sláve /paruzia/, bude súdiť živých a mŕtvych. Spravodliví budú v oslávenej podobe vzatí do večnej blaženosti, nekajúci hriešnici zavrhnutí. Cirkev modlitbou za živých i zomrelých vyznáva lásku božiu ako eschatologický cieľ a zároveň počiatok, pretože všetko sa premení v nové nebo a novú zem v plnosti vykúpenia a spojenia sa s Bohom pre bytie v nekonečnej večnosti nového Jeruzalema.

Synodálny poriadok a poriadok cirkevných obcí
Starokatolíckej cirkvi na Slovensku

I. D i e l

Všeobecné ustanovenia

- § 1. Kresťania, ktorí vyznávajú starokatolícku vieru, tvoria náboženskú spoločnosť pod názvom: "Starokatolícka cirkev".

II. D i e l

Biskup

- § 2. Biskup má, prihliadnúc k tomuto zriadeniu, všetky práva a povinnosti, ktoré všeobecné právo prideľuje biskupom; zvlášť má právo potvrdzovať farárov a duchovných volených obcami; udeľuje svätenie, kontroluje jednotlivé obce, chrámy i cirkevné knihy, atď., zvoláva synodu, ktorej je predsedom, udeľuje sviatosť birmovania; má právo v každej obci konať bohoslužbu, kázať, atď. Biskup je zástupcom cirkvi navonok.

Pokiaľ niet biskupa, budú všetky práva duchovné, s výnimkou kňazského svätenia a sviatosti birmovania, vykonávané duchovným, ktorý je k tomu poverený synodálnou radou.

- § 3. Biskupa volí synoda. Voľbu riadi podpredseda synodálnej rady, pri jeho zaneprázdnení iný laik, určený synodálnou radou.
- § 4. Synodálna rada určí pred voľbou vhodným spôsobom, ktorí kňazi sú pre štátnu správu minus grati. Títo nesmú byť volení.
- § 5. Hneď po prijatí voľby vykoná zvolený pred synodou, prípadne pred zástupcami synody, ňou zvolený slub, že bude svedomito plniť povinnosti biskupa i ustanovenia tohto zriadenia.

- § 6. Pokiaľ niet stálej dotácie, obdrží biskup plat od synodálnej rady, ktorý určí synoda.
- § 7. Biskup môže poveriť úradom generálneho vikára duchovného člena synodálnej rady alebo s jej súhlasom i iného duchovného.
- § 8. Pri uprázdnení biskupského stolca prenesie synodálna rada povinnosti a práva, ktoré ukladá všeobecné práve správcovi biskupstva, na niektorého duchovného zo svojích členov.
- § 9. Postavenie biskupa ku štátnej správe sa riadi zmluvami.

III. D i e l

Synodálna rada

- § 10. V riadení starokatolíckeho cirkevného života je biskupovi po boku zvolená synodálna rada ako uznášajúci sa zbor.
- § 11. Synodálna rada sa skladá zo štyroch duchovných a piatich laikov. Dvaja duchovní a traja laici, ako riadni členovia synodálnej rady, nech sú volení z členov cirkvi, ktorí bývajú v sídle biskupa alebo v neďalekej vzdialenosti, ostatní štyria, ako mimoriadni členovia, z tých, ktorí bývajú vzdialene. Mimoriadni členovia synodálnej rady nech sú pozývaní k osobnej účasti len pri dôležitejších veciach alebo nech sa vyjadria písomne.
- § 12. Členovia synodálnej rady sa volia na synode tajným hlasovaním absolutnou väčšinou hlasovacích lístkov. Mimoriadni členovia sa volia na dva roky. Z riadnych členov vystupuje každý druhý rok jeden duchovný a jeden laik najskôr lósom, potom podľa trvania úradu. Vystupujúci sú opäť voliteľní.
- § 13. Ak počas roka vystúpi člen synodálnej rady, ostatní členovia synodálnej rady zvolia náhradníka na dobu do budúcej synody.

- § 14. Na schôdzach synodálnej rady predsedá biskup. Podpredsedom je laik, zvolený členmi synodálnej rady z ich stredu.
- § 15. Generálny vikár, ak nie je členom synodálnej rady, je oprávnený zúčastňovať sa schôdzi s poradným hlasom, v neprítomnosti biskupa s plným právom hlasovacím.
- § 16. Na schôdze synodálnej rady pozýva predseda všetkých riadnych členov a generálneho vikára, pričom oznámi denný program. Synodálna rada sa môže uznášať na schôdzi, ak sú prítomní ekrem biskupa alebo za jeho neprítomnosti vikára, traja riadni členovia. Pri rovnosti hlasov rozhoduje predseda.
- § 17. Synodálna rada riadi fondy určené pre všeobecné účely cirkvi a skladá z nich účty synode.

IV. D i e l

Synoda

- § 18. Synoda sa koná každý druhý rok; zvoláva ju biskup, v prípade uprázdnenia biskupského stolca synodálna rada. Biskup môže po vyrozumení synodálnej rady zvolať i mimoriadne synody. Zvolanie synody treba vždy oznámiť príslušnému úradu štátnej správy.
- § 19. Do pôsobnosti synody prináleží:
- a/ stanoviť všetky normatívne ustanovenia vo vnútorných záležitostiach cirkvi, ktoré sa týkajú bohoslužby alebo riadenia cirkevných záležitostí, atď.;
 - b/ definitívne rozhodovať vo všetkých cirkevných záležitostiach proti duchovným a laikom;
 - c/ ukladať cirkevnú daň pre všeobecné účely;
 - d/ voliť biskupa;

- e/ schváľovať, prípadne uznášať sa na návrhoch vo vzťahu k štátnej správe, ktoré sa dotýkajú vecí nie vždy lokálneho charakteru;
- f/ ustanovovať dotácie biskupovi.

- § 20. Členovia synody sú: a/ biskup a synodálna rada;
b/ všetci starokatolícki duchovní;
c/ vyslanec za každú obec, resp. filiálnu obec,

ktorá nemá menej ani viac ako sto veriacich. Menšia obec, prípadne filiálne obce sa môžu pre tento účel spojiť tak, aby na 50 - 100 veriacich pripadol jeden vyslanec. Väčšie obce volia na každých 100 veriacich jedného vyslanca a za posledných neúplných sto tiež jedného.

Všetky obce a filiálne obce každoročne pred 1. májom odošlú synodálnej rade zoznam veriacich. Obce, resp. filiálne obce, môžu voliť za vyslancov iba členov dotyčných obcí.

- § 21. Legitimácie vyslancov preveruje synodálna rada. O sporných legitimáciách rozhoduje synoda.
- § 22. Synode predsedá biskup, resp. správca biskupstva /§ 8/, v jeho neprítomnosti, so súhlasom synodálnej rady, ním menovaný zástupca.
- § 23. Synodálna rada navrhuje program rokovania, ktorý predkladá synode k porade a k prijatiu.
- § 24. Návrhy, petície, sťažnosti a žaloby, o ktorých má synoda rozhodovať, je potrebné podať synodálnej rade najneskôr 14 dní pred začiatkom synody a táto ich predloží so svojím návrhom synode.

Dotazy a dodatky k predlohám predloženým synode môžu byť pri porade podané každým členom. Buďe však o nich jednané vtedy, ak ich bude podporovať najmenej 12 členov.

- § 25. V ôsmych dňoch pred synodou ustanoví synodálna rada predlohy pre synodu na schôdzi, na ktorú je treba pozvať i mimoriadnych členov.
- § 26. Dôležité otázky môže synodálna rada, alebo ak sa vyskytnú počas synody tak synoda, odkázať komisii odborníkov na poradu alebo jednotlivcom k dobrozdaniu.
- § 27. O všetkých predložených predmetoch, ktoré sa prejednávajú na synode sa radia všetci členovia na spoločnej porade.
- § 28. Všetky otázky sú rozhodované väčšinou všetkých hlasov. Pri rovnosti hlasov rozhoduje predseda.
Ak sa stane uznesenie väčšinou menšie než dvojtretinové, treba toto uznesenie predložiť k rozhodnutiu budúcej synode, ak to navrhuje menšina alebo synodálna rada podľa jednohlasného svojho uznesenia. Touto druhou synodou môže byť rozhodnuté prostou väčšinou.
- § 29. Synoda volí každé dva roky šesť synodálnych examinátorov a to štyroch teológov a dvoch znalcov cirkevného práva.
- § 30. Voľba synodálnej rady sa koná na konci synody.
- § 31. Synodálna rada predkladá synode rozpočet všeobecných potrieb cirkvi. Synoda rozhoduje o povolení jednotlivých položiek rozpočtu prostou väčšinou.
- § 32. Pokiaľ nebude možné pokryť všeobecné potreby cirkvi, a to ani z iných prostriedkov, synoda rozvrhne celý obnos rozpočtu na jednotlivé obce, resp. filiálne obce, s prihliadnutím k počtu členov obce a k jej platebnej schopnosti.

V. D i e l

Obce

- § 33. Každá obec je vzhľadom na duchovnú správu pod vedením farára a biskupa; v ostatných záležitostiach obec je zastupovaná cirkevnou radou /§ 35/ a cirkevným zhromaždením /§ 43/.

- § 34. Členovia cirkevnej obce sú všetci obyvatelia jej obvodu, ktorí sa hlásia k starokatolíckemu náboženstvu a u cirkevnej rady sa prihlásili alebo od osôb k tomu oprávnených boli prihlásení. Toto prihlásenie je potrebné oznámiť tiež politickému úradu. Prihlásení členovia budú zapísaní s údaním svojich nacionálii do členského zoznamu a cirkevná rada ich bude mať na zreteli.
- § 35. Cirkevná rada sa skladá z farára a z najmenej šiestich, najviac osemnástich cirkevných radov, ktorí svoj úrad vykonávajú ako čestný, bezplatný.
- § 36. Členovia cirkevnej rady sa volia v cirkevnom zhromaždení prostou väčšinou členov oprávnených k účasti.
- § 37. Cirkevní radovia sa volia na 3 roky. Každého roku vystupuje tretí podľa doby trvania úradu; pre prvé dva roky sa určí vystupujúci lésem. Vystupujúci sú opäť voliteľní.
Za jednotlivých vystupených členov počas roka treba zvoliť nových počas štyroch týždňov na zostatok volebnej periódy.
- § 38. Cirkevná rada volí zo svojho stredu starostu, jeho námestníka, tajomníka a pokladníka.
Úrad pokladníka môže byť zverený i členovi obce, ktorý nie je členom cirkevnej rady, ak je tento úrad spojený s renumeráciou.
- § 39. Pozvanie na schôdzu činí starosta, okrem nutných prípadov, vždy najviac dva dni predom s údaním denného programu.
Ak to navrhuje tretina členov, je starosta povinný zvolať schôdzu do ôsmich dní.
- § 40. K platnému uznášaniu je potrebné prítomnosti dvoch tretín členov. Ak neboli dve schôdze schopné uznášať sa je tretia schopná uznášať sa za akéhokoľvek počtu členov.
- § 41. Vo všetkých otázkach rozhoduje prostá väčšina prítomných. Pri rovnosti hlasov rozhoduje predsedajúci.

- § 42. Cirkevnej rade prislúcha:
- a/ stanoviť rozpočet;
 - b/ skúmať účty pokladníka a udeľovať mu absolutórium;
 - c/ spravovať majetok obce a nakladať s ním v medziach rozpočtu;
 - d/ ustanovovať cirkevných zriadencov /organistu, kostolníka, atď./;
 - e/ starať sa o poriadok pri bohoslužbe;
 - f/ starostlivosť o chudobných v cirkvi;
 - g/ zvolávať cirkevné zhromaždenie a riadiť ho predsedom zvoleným cirkevnou radou;
 - h/ dopisovať si s inými obcami, s biskupom v záležitostiach, ktoré sa netýkajú duchovnej správy a so svetskými úradmi.
- § 43. Zhromaždenia obce sa smú zúčastniť všetci plnoletí členovia obce, ktorí požívajú občianske práva.
- § 44. Zhromaždenie obce sa zvoláva podľa potreby najmenej raz do roka. Zvolávanie sa koná najneskôr tri dni predom, spôsobom podľa miestnej obyčaje a v nedeľu predchádzajúcu pri hlavnej bohoslužbe.
- § 45. Vo všetkých otázkach rozhoduje prostá väčšina prítomných, pri rovnosti hlasov rozhoduje predseda /§ 42 g/.
- § 46. Zhromaždeniu prislúcha:
- a/ voľba farára a stálych pomocných duchovných /§ 55/, členov cirkevnej rady a vyslancev na synodu;
 - b/ schvaľovanie rozpočtu i upravovanie príjmov farára a pomocných duchovných;
 - c/ stanovenie cirkevnej dane k pokrytiu potrieb obce;
 - d/ schvaľovanie predaja nemovitosti;
 - e/ udeľuje splnomocnenie cirkevnej rade k vedeniu právnych sporov.
- § 47. Každéj obci je možné, ak to vyžadujú zvláštne pomery, namiesto tohto všeobecného zriadenia /§ 33 - 47/ prijať iné. To však nesmie odporovať ustanoveniam § 33, 34, 35, 42 a 43 a je zapotreby predložiť to synodálnej rade k schváleniu. Ak synodálna rada neschváli zmeny žiadané obcou, je možné predložiť vec k rozhodnutiu najbližšej synode, do jej rozhodnutia platia ustanovenia synodálnej rady.

§ 48. Členom žijúcim roztrúseným od cirkevnej obce sa dostane bohoslužobných úkonov od duchovného najbližšej obce, do ktorej sú tiež pričlenení.

VI. D í e l

Farári a pomocní kňazi

§ 49. Nikto nesmie byť menovaným farárom alebo pomocným kňazom, kto okrem požiadavok obsiahnutých vo všeobecnom cirkevnom práve, nemá vlastnosti, ktoré predpisujú štátne zákony.

§ 50. Biskup nesmie nikoho vysvätiť na kňaza, kto nemá vlastnosti požadované všeobecným cirkevným právom pre dôstojnosť duchovného stavu a kto nemá vlastnosti predpísané štátnymi zákonmi pre účel ustanovenia do duchovného úradu a kto nezložil teologickú skúšku po ukončení troch rokov akademickeho štúdia.

§ 51. Teologická skúška sa koná pred komisiou troch teológov a jedného znalca cirkevného práva pod predsedníctvom biskupa alebo ním menovaného zástupcu; členov komisie menuje biskup od prípadu k prípadu z examinátorov zvolených synodou.

§ 52. Farári sú volení obcami, potvrdzovaní a dosadzovaní biskupom s ohľadom na štátne predpisy. Ak sa obec domnieva, že potvrdenie bolo odopreté bezdôvodne, má právo odvolať sa k synode.

§ 53. Farári sú ustanovení doživotne a môžu byť proti svojej vôli zbavení úradu jedine z dôvodov zákonitých po formálnom vyšetrení a to synodou. Toto šetrenie spočíva z vyšetrovania sudcom ustanoveným synodálnou radou, z práva sa obhajovať a z rozsudku synodálnej rady, prípadne synody.

Disciplinárne tresty sú:

a/ napomenutie synodálnej rady alebo synody

b/ suspenzia na určitú dobu

c/ pozbavenie úradu, s ktorým je spojená i strata príjmov

§ 54. Biskup má právo so súhlasom synodálnej rady

príslušnej cirkevnej rady proti farárovi vysloviť suspenziu najviac do najbližšej synody. Proti tejto suspenzii má právo farár sa odvolať k synode. Odvolanie však neruší suspenziu, ak ju vynesie biskup so súhlasom cirkevnej rady. Ak však cirkevná rada nesúhlasí, má biskup, ak si nepraje ústúpiť od suspenzie, nariadiť ihneď riadne vyšetrenie, s ktorým je suspenzia spojená.

§ 55.a/K návrhu cirkevnej rady a so súhlasom farára môžu byť v obci ustanovení stáli pomocní duchovní; na týchto sa vzťahujú ustanovenia § 52, 53, 54 .

b/ Duchovní, ktorí boli biskupom v obci dočasne ustanovení podľa návrhu farára a cirkevnej rady, môžu byť týmto spôsobom tiež po vyrozumení synodálnej rady kedykoľvek odvolaní. Musia byť však odvolaní, ak to prehlási za potrebné cirkevné zhromaždenie alebo ak to navrhuje z dôležitých príčin synodálna rada.

§ 56. Obsadzovanie uprázdnených miest v duchovnej správe vykonáva biskup po vyrozumení cirkevnej rady.

§ 57. Poplatky za omše, štolové poplatky, platy za modlitby a pod. sa nevyberajú.

VII. D i e l

Filiálne obce

§ 58. Každá obec má právo zriaďovať filiálne obce a ich zriadenie nemôže odmietnuť, ak sa zaväzuje tvoriaca sa filiálna obec hradit svoje potreby z vlastných prostriedkov. Oddelením filiálnej obce však nesmie byť ohrozená existencia materskej obce a teritoriálny obvod tejto obce nesmie byť pretrhnutý.

§ 59. Na filiálne obce, ku ktorých zriadeniu je potrebný súhlas politického úradu a synodálnej rady, vzťahujú sa ustanovenia o riadnych obciach /§§ 33 - 46/ so zmenami a dodatkami obsiahnutými v odstavcoch nasledujúcich.

§ 60. Tie filiálne obce, ktoré nemajú duchovného správcu, budú

riadené v duchovnej správe materskou obcou alebo duchovným najbližšej filiálnej obce. Takéto filiálne obce budú prispievať k príjmu duchovného správcu - pokiaľ tento plat buď úplne alebo čiastočne musí byť hrazený príspevkami členov obce - podľa počtu svojích členov, čo platí i o starobnom poistení.

Rovnako prináleží filiálnym obciam prispievať na cestovné výlohy a vydržiavanie duchovného správcu pri bohoslužbách a cirkevných funkciách.

- § 61. Duchovné správy filiálnych obcí slovami: "Duchovná starokatolícka správa filiálnej obce v N."
- § 62. Ustanovení duchovní v duchovnej správe filiálnych obcí sú pomocnými kňazmi materskej obce a sú podriadení farárovi tejto obce, ktorý je spoluzodpovedný za riadne vedenie úradu a matrik. Sú volení dotyčnou filiálnou obcou a po schválení cirkevnej rady a farára materskej obce v zmysle § 52 synodálneho poriadku obce, biskupom sú potvrdzovaní a dosadzovaní. Vlastnosť farára materskej obce ako riadneho duchovného správcu pre celú cirkevnú obec je nedotknutá ustanovením takéhoto duchovného a zostáva zodpovedný i čo sa týka filiálnej obce za riadne vedenie úradných záležitostí ako farár starokatolíckej cirkevnej obce pre celý jej obvod. Rovnako je ustanovením pomocného kňaza nedotknutá pôsobnosť do tej doby stále platných zákonov a nariadení, čo sa týka vedenia matrik a spolupôsobenia duchovného správcu /farára/ starokatolíckej náboženskej obce pri uzatváraní sobáša.
- Pre filiálnu obec môžu byť vedené zvlášťne matriky, ktoré sú súčasťou matrik celej cirkevnej obce. Výtahy z matrik sa robia v mene duchovného správcu /farára/ celej cirkevnej obce.
- § 63. Plat duchovného správcu filiálnej obce má si hradit táto sama, k čomu budú pribraté príspevky tých filiálnych obcí, ktoré sú tiež duchovnou správou spravované.
- § 64. Filiálne obce zastupujú svoje záležitosti voči úradom samostatne. Oprávnenie k tomuto zastupovaniu udeľuje

cirkevná rada materskej obce tým, že dáva súhlas k voľbe filiálnej cirkevnej rade. Po schválení má filiálna cirkevná rada vykonanú voľbu oznámiť politickému úradu toho okresu, kde filiálna obec je, resp. kde má svoje sídlo a pripojiť, ktoré osoby sú oprávnené zastupovať obec navonok.

§ 65. Filiálna obec je povinná podať materskej obci každoročne správu o účtoch, ako i správu o stave obce a o najdôležitejších v nej udalostiach.

-.-

Pre prípad majetkového vypořádania pri zániku cirkvi Synodálna rada rozhodne, ktorej dobročinnnej organizácii prípadne majetok cirkvi.

Názov a sídlo ústredia cirkvi: "Starokatolícka cirkev na Slovensku, Panenské 10, 811 03 Bratislava".

Bratislava 1995